

EB- A selección másodsor - és Raúl nélkül

2012 június 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

nincs értékelve

Még

Mérték

A torna nagy hiányzója

Bár többek között az olaszok világbajnok védője, Fabio Cannavaro is hiányzott a tornáról, ezúttal nem akartuk megosztani a címet, odaadtuk azt egészben **Raúl González Blancónak**, vagyis – ahogyan a világ ismeri – Raúlnek, a modern kori spanyol labdarúgás ikonjának. Balszerencsés ikonjának, speciel jobban illik e jelzés szerkezet ide, hiszen ugyanis hiába ért el megannyi rekordot egykori klubjában, a Real Madridban és a

válogatottban az elmúlt bő másfél évtized során (előbbivel rengeteg trófeát is nyert), az egyetemes spanyol futball utóbbi években jegyzetkönyvezett legnagyobb diadalaiból kimaradt. Jelesül: a 2008-as Európa-bajnoki és a 2010-es világbajnoki győzelemből.

Pedig, mint fentebb utalni próbáltunk rá, a csatár hosszú évekig, egészen pontosan 1994 és 2010 között maga volt a királyi gárda, továbbá a válogatottból is kirobbanhatatlannak bizonyult 1996 októberétől kerekén tíz éven át. Ez utóbbi tíz esztendő alatt minden nagy tornán részt vett a selecciónnal, de a legjobb nyolcnál tovább egyszer sem jutott vele – a 2000-es Eb-n az ő kihagyott büntetést is múlt a franciák elleni kiesés.

A 2006. októberi, Svédország elleni Eb-selejtező előtt Luis Aragonés szövetségi kapitány kihagyta a keretből, ahova többet nem is hívta meg, még a 2008-as kontinenstorna idején sem. Követője, Vicente del Bosque is hasonlóképpen jár(t) el Raúlal – ugrott a dél-afrikai világbajnoki elsőség is. És ki tudja, milyen sikerek ugranak még. A selecció mára „matuzsálem” korba lép egykori gólrekordere (44) számára válogatott szinten így már csak a réges-régi szép emlékek maradtak: az 1996-os U21-es Eb-ezüst és az 1995-ös U20-as világbajnoki 4. hely...

Sorozatunk tizenharmadik, befejező részében a tizenharmadik Európa-bajnokság, a 2008-as ausztriai-svájci viadal történéseit elevenítjük fel zanzásítva.

„Ha a görögök nyerni tudtak, bármelyik csapat képes lehet rá.” „Tizenhat válogatott szerepel az Európa-bajnokságon, vagyis a kezdéskor mindenkinek éppen hat egész két tized százalék esélye van megnyernie a tornát.” A két ibériai kapitány, Luis Aragonés és Luiz Felipe Scolari ezekkel a szavakkal vezette fel az ausztriai-svájci közös rendezésű kontinenstornát, utalva az erőviszonyok kiegyenlítetttségére, levéve egyúttal a terhet játékosai válláról. Spanyolország és Portugália ugyanis egyike volt a torna favoritjainak, akik közé a 2006-os vb-n bronzérmest szerző németeket, a vb-címvédő olaszokat és a vb-második franciákat sorolták még a szakértők.

Nos, a fenti két szakvezető „ügyes húzása” be is jött meg nem is: a portugálok ugyan – a németektől kikapva – kiestek a nyolc között, a szomszéd spanyolok viszont – mindössze két pontot veszítve – megnyerték a tornát, 1964 után immár másodszor ülve fel Európa trónjára. A selecció imponálóan futbalozott a csoportkörben, 4–1-re kitömte a későbbi bronzérmes Oroszországot, 2–1-re megverte a svédeket, és ugyanilyen különbséggel nyert a 2004-es Eb-győztes görögök ellen. A kieséses szakaszban már más felfogás szerint játszott az Aragonés-alakulat, inkább a labdatartáson alapuló biztos védekezésre fektette a hangsúlyt, amit ékesen bizonyít, hogy egyetlen gólt sem kapott három mérkőzésen. (Ez a felfogás a 2010-es világbajnokságon is primán működött: Dél-Afrikában négy 1–0-s siker vezetett a spanyol aranyéremhez a K. O.-szakaszban!)

Az alpesi Eb a csoportelsőként veszteséges helyre volt, Spanyolországon kívül egyetlen csoportját megnyerő csapat sem került be az elődöntőbe, az említett portugálokon kívül az addig százszázalékos horvátok és az addig szintén hibátlan hollandok sem. Horvátországot Törökország intézte el tizenegyesekkel, Hollandiát pedig Oroszország tanította mórásra (3–1) hosszabbítást követően.

HAJRÁGÓL A TÖRÖKÖK FEGYVERE

A címvédő görög együttes pont nélkül pottyant ki a csoportkör lezárultával, átadva a múltnak a Nationalelf 2000-es negatív csúcsát, Németország akkor 1 pontot szerzett címvédőként. A görög csoda nem ismétlődött meg tehát – majdnem lett helyette viszont török csoda. Fatih Terim legényeinek menetelése csak az elődöntőben fejeződött be, addig legalább három ellenfelüket kergették területbe.

Kezdődött azzal, hogy a társházigazda Svájcot Arda Turan 92. percben szerzett góljával fektették két vállra (2–1) második csoportmeccsükön, életben tartva továbbjutási esélyeiket. Majd folytatódott azzal, hogy szinte teljesen reménytelen helyzetből megverték a cseheket is, akik már 2–0-ra vezettek, és talán már a negyedöntőben jártak gondolatban. Az utolsó negyedórás félholdas feltámadás Arda (75. perc) és Nihat Kahveci (87., 89.) találatai révén született meg. A törökök a negyedöntő megpróbáltatásait is átvészelték, ott Semih Sentürk 122. (!) percben esett góljával mentették szétlövésre a horvátok elleni mérkőzést (1–1). Semih az elődöntőben is betalált a 86. percben, de a németek rekonstráltak Philipp Lahm közeli lövésével a 90.-ben (2–3).

Az elődöntő másik vesztese az orosz válogatott volt, amely csak Spanyolországtól kapott ki az Eb-n – kétszer is. Az első zakóról már ejtettünk szót, a másodikról most fogunk: a szbornaja egy félidőn keresztül jól tartotta magát az elődöntőben, de aztán beindult a spanyol henger, és 0–3 lett a vége. Az oroszok ezzel együtt (első sorban Andrej Arsavin és Roman Pavljucsenko jóvoltából) üde színfoltjai voltak az alpesi eseménynek, s nem mellékesen, mint a

szovjet együttes jogutódja, legjobb nemzetközi eredményüket érték el a Szovjetunió 1991-es felbomlása óta.

ÉRETT SELECCIÓ, ÉRETLEN NATIONALELF

Németország is a legjobb eredményét érte el – a 2000-es gyalázatos Eb-szereplése óta, beállítva a 2002-es világbajnokság második helyét. Jürgen Klinsmann (2004–2006) és különösen Joachim Löw (2006–) munkája megtette hatását, a németek a korábbi er?futball helyett látványos játékot nyújtva levetették magukról a „tipikus, brusztolós német foci” címkét. De nemcsak szórakoztatóak voltak az utóbbi évek világversenyein, hanem eredményesek is, hiszen 2006-ban és 2010-ben is kisdönt?t nyertek a vb-n.

Közben új generáció n?tt fel a Nationalelfben, Lukas Podolski, Bastian Schweinsteiger, Philipp Lahm és Per Mertesacker is 2004 óta jutott el a 80. válogatottságig, Arne Friedrich pedig 2002 óta. A többiek – a legrégebbi motoros, Miroslav Klose kivételével – egyt?l egyig Löw „gyermekei”. 2008-ban azonban még nem voltak érettek az Európa-bajnoki címre.

A spanyol armada viszont igen, amit két év múlva a világbajnokság megnyerésével tetézt. A bécsi fináléban és a johannesburgiban is 1–0-t mutatott az eredményjelz?, utóbbiban Andrés Iniesta, el?bbiben Fernando Torres neve virított a táblán apró fénypontokból összerakva. Torres a lehet? legjobb pillanatban talált be másodsor a 2008-as tornán, amelyen remek kett?st alkotott elöl a patronját már az els? két csoportmeccsen ellöv?, de végül így is gólkirályi címet szerz? David Villával.

A selecció tizenhat veretlenül megvívott meccsel a háta mögött érkezett a kontinenstornára, a játékosok vállát mégsem nyomta az esélyesség terhe. De hiszen, jeleztük már fentebb: Aragonésnek – Sclarival ellentétben – bejött a húzása.

Fernando Torres labdája már túljutott Jens Lehmannon – Spanyolországnak Eb-aranyat ért a gól (fotó: Action Images)

13. EURÓPA-BAJNOKSÁG, AUSZTRIA ÉS SVÁJC (2008. JÚNIUS 7–29.)

Az eredmény

Gólkirály:

A torna csapata: Casillas (Spanyolország)
(Spanyolország), Zsirkov (Oroszország) – Ham
(Spanyolország), Modric (Horvátország)

A SPANYOLOKÉ A LEGTÖBB PONT

Alább az Európa-bajnokság örök-ponttáblázatának élcsoportját közöljük a huszadik helyezett Lengyelorszáig bezárólag. Lajstromunk a selejtezt?k és a négyes/nyolcas/tizenhatos dönt?k eredményei alapján készült, a gy?zelmeket egységesen három ponttal számolva. **Spanyolország** vezet, Hollandia és Csehország el?tt, ?ket további négy kontinensbajnok követi. **Magyarország** a 18., az els? húszban egyedül neki 50 százalékos a mérlege, a többieknek ennél jobb. A magyar futball mélyrepülésére jellemz?, hogy „félid?ben”, az 1984-es franciaországi Európa-bajnokság el?tt válogatottunk még a nyolcadik helyet foglalta el e táblázaton...

Ha a százalékos teljesítményt nézzük, az alapján „természetesen” az el?ször az 1968-as torna el?tt csatasorba álló (nyugat)**németek** a legjobbak (73.7 %), és a dönt?ben is ?k szerezték a legtöbb pontot (67; a hollandoknak 59, a franciáknak 49 egységük van). Az 53 országot rangsoroló selejtezt?s+dönt?s ponttáblán csak Andorra és San Marino pont nélküli, el?bbi 30, utóbbi 46 vereséget jegyez három, illetve öt indulásból. A legtöbb vereség (76) és kapott gól (255) is amúgy – a 23 pontot számláló – Luxemburgé.

EB-ÖRÖKPONTTÁBLA

Ország	Eb-indulás	Meccs	Gy?zelem	Döntetlen	Vereség	Gólk.	Pont
Spanyolország	13	127	77	25	25	272–108	256
Hollandia	12	121	75	22	24	251– 95	247
Csehország*	13	121	74	24	23	240–101	246
Oroszország*	13	127	71	30	26	225–112	243
Németország	11	116	71	29	16	234– 84	242

Franciaország	13	120	67	30	23	237–115	231
g							
Olaszország	12	115	60	37	18	178– 81	217
Portugália	13	112	60	26	26	190–104	206
Anglia	12	105	58	28	19	204– 78	202
Románia	13	108	52	29	27	192–107	185
Szerbia****	12	100	52	23	25	187–123	179
Dánia	13	121	50	27	44	185–162	177
Skócia	11	98	47	22	29	139–102	163
Görögország	13	101	48	18	35	146–116	162
Bulgária	13	101	46	23	32	149–108	161
Svédország	12	96	45	24	27	143– 95	159
Belgium	12	96	42	23	31	138–112	149
Magyarország	13	103	41	21	41	166–143	144
g							
Írország	13	100	38	29	33	143–122	143
Lengyelország	13	93	38	25	30	132–104	139

g

*Csehszlovákiával együtt

**A Szovjetunióval együtt

***Az NSZK-val együtt

****Jugoszláviával együtt

Forrás: rssf.com

Hegyi Tamás - nso.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD

A trianoni gyalátról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló